

In voldoening daaraan heeft de Raad den inhoud der stukken tot een punt van overweging gemaakt, waarvan hij de eer heeft de uitkomst door deren mede te delen.

Het eerste verslag van den Heer Stielijtjes van 28 Augustus jl. zoveel mogelijk op den voet volgende, heeft dit aanleiding gegeven tot de onderstaande opmerkingen.

S. I. De Heer Stielijtjes meent, dat elke min. „nelyke schikking van de opterigten Maatschappij tot droogmaking van het Zuidelijk gedeelte der Zuiderzee met de Amsterdamsche Kanaal-Maatschappij, als waarvan sprake was in Uver Excellentie's brief van 1 December 1868 N° 171, 3^e Afdeeling aan de Directie der Nederlandse Maatschappij voor Grond-Crediet, onmogelyk scheen te zijn, daar in de voorwaarden van concessie voor het Noordzeekanaal was bepaald, dat aan de stormgemalen te Schellingwoude een vermogen moet worden gegeven, groot genoeg om het kanaal op het peil van 0.50 Meter + A.P. te houden onder dat gereken moet worden op lozing door de sluis aan de Noordzee. -

Ofschoon hij het vreemd acht dat een uitwateringssluis van 10 M. wydte en 5 Meter onder A.P. diep zou gebouwd worden, onder bepaling dat die niet mocht gebruikt worden, werd hij in die opvatting versterkt door de woorden in het Verslag van den Raad van den Waterstaat: terwijl dan nog niet in rekening wordt gebracht het water dat bij Schellingwoude van het Amsterdamsche Noordzeekanaal en alle landen die daarop zullen uitwijken in den Zuiderzeepolder moet worden

ontvangen

„ontvangen, dat klimmen kan tot 6800 M³.
„in de minuut.”

De Raad is van gevoelen dat de Heer Stielges zich bij de beschouwing van dit onderwerp op een verkeerd standpunkt plaatst.

De bepaling in de laatste zinsnede van Art. 2. der voorwaarden van Concessie voor het Noordzeekanaal, Afdeeling „Sluizen bij den Saardenhoek”, dat, de aldaar te plaatsen stoomtuijgen voldoende moeten zijn tot op peilhouding van het kanaal zonder dat op de waterlozing door de Noordzeesluizen worde gerekend, bedoelt kennelijk niets anders, dan dat die stoomtuijgen vermogen genoeg moeten zijn, om: „bij gestremde waterlozing door de Noordzeesluizen, zos als bij aanlandige wind, „den en daar door niet laag genoeg aflopende ebben,” het behoud van het voorgeschreven kanaalpeil te kunnen waarborgen.

De lezing van den aanhef van de laatste zinsnede van Art. 2. Afdeeling „Sluizen aan de Noordzee” van de voorwaarden van Concessie, luidende: „De Noordelijke sluis dient alleen voor afwatering”, geeft trouwens bij een onbevooroordeelde en geronde opvatting, het duidelijke bewijs, dat op de lozing aan de Noordzee voor het Noordzeekanaal bepaaldelijk is gerekend.

In dien zin geldt ook de uitspraak van den Raad dat de Zuidereepolder bij Schellingwoude het water van het Noordzeekanaal dat tot 6800 M³ in de minuut kan klimmen, noch ontvangen.

Hanner

Hanneer dus de Commissie in der tijd door Rijnland benoemd, waarvan de Heer Stieljes lid was, als beginsel heeft aangenomen dat nimmer door de Staten aan de Noordzee zou worden geloosd, dan is ook dese van een onjuiste en door den inhoud der Concessie niet gewettigde onderstelling uitgegaan. —

§ 2. De Raad is zeer wel bewust, dat de Heer Beijerinck bij zijn oorspronkelijk ontwerp als beginsel had aangenomen het voordeel van lozing beurtelings te Enkhuizen en te Wijk aan Zee - hoewel het juist zamenvallen der tijden van hoogwater aan de ene en laagwater aan de andere plaats zijn intrek voor de zaak geen waarde heeft -- doch heeft er in zijn verslag duidelijk op gewezen, dat bij die aanname van de verkeerde onderstelling was uitgegaan, dat uitlozing voor den Zuiderzeepolder door het Noordzeekanaal mogelijk of liever vergund zou zijn. —

Uitlozing te Wijk aan Zee is een hoofdbeginsel voor de uitwatering van het Noordzeekanaal en als zoodanig ook in de voorwaarden van Concessie opgenomen, maar, biedt, geen voordeel aan voor den toekomstigen Zuiderzeepolder, zoo lang door de Maatschappij voor de droogmaking geen overeenkomsten zijn getroffen met de Amsterdamsche Kanaalmaatschappij tot doorlatting van het water des Zuiderzeepolders door het Noordzeekanaal.

Het is op dit kenmerkend onderscheid tot regt van uitwatering op de Noordzee dat de geheele redeneering van den Heer Stieljes

Schipbreuk lijdt en dat, bij eenige juiste opvat-
ting, een groot deel van zijn ostoog overbo-
dig maakt.-

De stand der zaak is toch een voordeig dene.
Toch Noordzeekanaal heeft regt op uitwale-
ring te Wijk aan Zee; de toekomstige Neder-
zee-polder heeft dat regt niet; - en verder
is IJmuidenpolder noch het water van het
Noordzeekanaal te Schellingwoude ontvaan-
igerl. Zoo dikwijf en zoo lang, als de lozing
te Wijk aan Zee alleen, het kanaalpeil van
0.50 ell. ÷ A.P. niet kan handhaven.-

§3. De Heer Stichtes zegh verder dat de be-
pralingen der Noordzeekanaal-concessie, bij
de behandeling der Stationskwestie in de
beide kamers der Staten Generaal door de
Regering in ruimeren zin zijn opgevat, om
dat berekeningen van den Grootingenieur
Haldorp zijn overgelegd, waarbij vande on-
derstelling wordt uitgegaan dat het ka-
naalpeil 0.40 M. ÷ A.P. is en dat met
de sluis aan de Noordzee zal worden ge-
stroomd.-

De Raad is van gevoelen dat de on-
derstellingen welke door den Heer Hal-
dorp zijn gemaakt, daargelaten hare
meerdere of mindre juistheid en waarde,
niets bewijzen ontrent de beschouwinge-
wijze of de opvalting der Regering.-

De aangehaalde opmerking mogthans
uit de Memorie van den Grootingenieur
Haldorp dat er geen redelijke gronden
zijn aan te wijzen waarom al aanstonds
meerdere stroomgemalen dan de bespaalde
te Schellingwoude zouden kunnen worden
gevorderd, is juist.-

Blyken

Stijken de bepaalden later niet voldoen.
„de, Artikel 2 der Concessie laat aan den
Minister de beslissing, of er meerdere zul-
„len moeten geplaatst worden. —

De aanhaling hiervan door den Heer
Stielges doch tot de onderwerpelyke zaak
echter niets af, evenmin als die van ver-
schillende berekeningen omtrent de hoe-
veelheid water te Schellingwoude van het
Noordzeekanaal op te brengen. —

Het is hier evenwel volklig niet mis-
plaats om op te merken, dat het cijfer van
6800 M³. dat te Schellingwoude door hec.
Noordzeekanaal kan moeten worden op-
gemalen, niet een uitkomst is van be-
rekeningen van den Raad, maar dat
hem dit is medegedeeld door Lijnen Hoor-
zitter, die het door berekening gevonden
heeft, in zijn rapport van 29 Mei 1866 N° 6744
aan den Minister van Binnenvlaamsche
Zaken, welk rapport den Heer Stielges
bekend schijnt te zijn. —

Bovendien behoort in het oog te worden
gehouden dat de hoeveelheid van dit
cijfer ook daarom nimmer tegen de be-
schouwingen van den Raad kon worden
te berde gebracht, omdat de Raad die hoe-
veelheid bij al zijn becijferingen steeds
buiten rekening heeft gelaten, maar zich
vergenoegd heeft om er alleen als een ver-
dwarende omstandigheid voor den Zu-
derzee-polder op te wijzen. —

§4. De Heer Stielges nu ook aannemende
dat voor het Noordzeekanaal aan de Noord-
zee zal worden gelooid, betoogt dat bij
eene verruiming van het Kanaalprofiel in

de duinrij, evenredig aan de snelheid welke
bij uitstrooming voor het kanaal onschadelijk
wordt geacht, en den bouw van een tweede
afwateringssluis aan de Noordzee, welke bed.
de werken voor rekening van de Maatschap.
pzig die de Zuiderzee droog wil maken, moe.
ten gemaakt worden, ook de Zuiderzee-
polder door het Noordzeekanaal zal kun.
nen afwateren. -

Aangenomen dat bij een voldoende
verbreiding van het Noordzeekanaal niet
alleen in de duinrij, maar overal waar
dit blyken zal noodig te zijn, en den bouw
van nog een afwateringssluis aan de
Noordzee, de Zuiderzee-polder alsoo langs
het Noordzeekanaal zou kunnen afwa.
teren, zonder de mogelijkheid der hand.
having van het eerst vastgestelde peil
van 0.50 M. + P te kort te doen, dan be.
hoort daarvoor eerst - " en dit schijnt de
Heer Stieljes steeds bij zijne redeneering,
ogen niet in acht te nemen, " een overeen.
komst te zijn gesloten met de Amsterdams.
che Kanaal-Maatschappij, die bovendien
daarna door de Regering mocht worden
onderzocht met het oog op de handhaving
van de voorwaarden van Concessie en door
haar zijn goedgekeurd. -

Ook de regeling van de strooming met
de Noord- of Zuiderzeesluizen is geen
punt van onderhandeling met de Reger.
ing, zoo als de Heer Stieljes beweert,
maar met de Amsterdamsche Kanaal.
Maatschappij, behoudens de goedkeu.
ring dier regeling door de Regering. -

Want de opmerking aangaat om tenk.
het veranderen van het vaste peil van

0.50 M. + A.P. binnens de grenzen van 0.40 - en
0.60 M. + A.P. in het belang der wateroverver-
sching van Amsterdam, Zoo zal de nog te bepalen
plaats voor het constateeren van het bij de conces-
sie bepaalde peil, b.v. aan de Spoorwegbrug te
Haarlem, al van zelf aanleiding geven dat te
Amsterdam verschil in waterstand zal voorkomen.-

§ 5. De Heer Stieljes gaat nu over tot eenige an-
dere punten van verschil met den Raad en zegt:
,,Hogh de ringvaart ook op den vaster wal wor-
den gemaakt, dan is het bewaar van den
aanleg in Zee weggенomen".-

Het naïve van deze gevolgtrekking daar
latende, kan de Raad zijn bevreemding niet
verheelen dat de Heer Stieljes, staande tegen
„over de stellige uitdrukking van § 87 van het
Verslag" dat de ringvaart voor een gedeelte
binnen de bestaande bedijkingen kan worden
„gemaakt" in dat opzigt nog aan den Raads be-
doeling scheen te kunnen twijfelen.-

De aanleg van een ringvaart, geheel in Zee,
is nimmer gevorderd.-

§ 6. De Heer Stieljes zegt, er niet aan te twijfelen
of er zijn middelen te vinden om het doel, dat de
Raad zich voorstelt, met het vrijlaten van Utrecht
van de bedijking, ook te bereiken zonder van het
denkbeeld om Utrecht daarin op te nemen achterien.-

Het zal den Raad aangenaam zijn met het voor-
stel van de middelen die daartoe kunnen strek-
ken bekend te worden gemaakt.-

Gaar het nimmer door de ontwerpers als een punt
van overwegend belang is beschouwd om Schotländ
in de bedijking op te nemen of niet, behoeft dit on-
derwerp niet meer te worden behandeld.-

§ 7. De vraag, in hoeverre de afwatering op de Noordzee

door

door het verruimen van het profiel van het Noordzee-Kanaal en de vergroting der sluiswydte zal worden bevorderd, hangt af van de mate van de verruiming van het profiel en van de vermeidering der sluiswydte.

Of hier geen strijd van belangen kan voorkomen zoo als de Heer Stieljes beweert, zal bij de te voeren onderhandelingen met de Kanaal-Maatschappij moeten blijken.

§8. Eindelijk zij, met verwijzing naar het reeds vroeger geregeerde, opgemerkt, dat het verbod tot lozing op de Noordzee (voor het Noordzee kanaal wel te verstaan) nimmer heeft bestaan en er dus van ophoffing geen spraak kan zijn. De Regering heeft ook niet verklaard niet meer letterlijk aan het peil van 0.50 M. + A.P. vast te houden maar alleen de Heer Waldorp heeft onderstellingen gemaakt van hogere standen. -

De Raad van den Waterstaat, is dan ook geentzins op een ander standpunkt geplaatst, dan dat hetwelk bij vanden beginne af bij zyne beschouwingen in dat opzigt heeft ingenomen. Omtrent de hoogteheid van het Waterberwaar te Schellingwoude, verwijst de Raad naar hetgeen daaromtrent bij §3 is geregd. -

§9. De behandeling van het slot van het eerste Verslag van den Heer Stieljes omtrent de toezegging van Concessie door de Regeringen de voordeeling van een eind-ontwerp door een gemengde Commissie vindt later hieronder zyne plaats. -

De Raad kan alzo overgaan tot het tweede Verslag. -

§10. De eerste opmerking vanden Heer Stieljes dat de zaak van de droogmaking der Zuiderzee een nieuw, we phase is ingetreden om de Regering de uitwatering langs het Noordzeekanaal op den voortgrond heeft geplaatst, kan, na het bovenstaande omtrent aangevoerde stukwijgend worden voorbij gegaan. -

§11.

§11. Dat de Raad zou beweerd hebben dat het vrijlaten van de Uffelmonden noodig was om de zaak der droogmaking financieel bestaanbaar te maken, is te sterk uitgedrukt.

De Raad heeft gezegd dat de onderneming door de openning van den Uffel financieel mocht gedrukt worden maar dat de uitspraak van het werk als zoodanig daarom toch mogelijk blijft.

Dat de roegvraamde aanvankelijke tegenstand van den Raad op dit punt veel leuaad aan de zaak der droogmaking heeft gedaan, daar onder dat veel tegenstand uit het Noorden van Noordholland en uit Friesland met zow vernommen zijn, is ten eenemale onjuich.

Daargelaten noch, dat de gehoorde besturen uit den aard der zaak geen belang hadden bij de onderneming als financiële operatie, maar ze alleen hadden te beschouwen en ook hebben beschouwd met heel oog op de belangen der aan hun zorg toevertrouwde waterschappen of gemeenten, zoo waren al die besturen toen zij hunne mening over het ontwerp van den Heer Beijerinck uitbrachten, onbekend met het voorlopig verslag van den Raad.

Eene raadpleging van de dagteekening der in het verslag van den Raad opgenomen berichten van de gehoorde besturen doch ziet dat al de berichten uit Friesland en die van Noordholland op één na zelfs van vroeger dagteekening zijn dan het voorlopig verslag van den Raad.

§12. De kaarten van de Ijziderzee voor het Ministerie van Marine uitgegeven, zijn bij de behandeling van het ontwerp tot droog-

-making

making wel degelyk door den Raad geraad
pleegd.

Hij heeft echter gevreesd voor het hier beoogde
doel slechts een beperktelijke waarde te moe-
gen hechten aan de daarop hier en daar
voorkomende benamingen voor den aard
van den ondergrond.

Door een zo gewichtig onderwerp als de
doogmaking der Lijnderzee, was naad zijn
oordeel een nauwkeurig onderzoek, door
stelselmatige boringen een volstrekken ver-
eischte.

In § 147 van het verslag gaf hij teken-
nen, dat hij zich in de verkregen punstige
uitkomsten der later gedane boringen ten
het onderzoek naar de opgeboorde grond-
soorten verheugde.

§ 13 De Heer Giechters komt nu weder terug
op de reeds in het 1^e verslag uitvoerig be-
handelde kwestie van de lozing aan de
Noordzee en het water dat de toekomstige
Lijnderzee polder te Schellingvorpse van
het Noordzeekanaal moet ontgaen.

De Raad kan, onder overtuiging naar
het daaromtrent hierboven genegde, op dit
punt kort zijn.

De Raad heeft nummer de uitvaarting
te Wijk aan Zee voor het Noordzeekanaal
bestreden, hetgeen trouwens ook niet op zijn
weg lag, maar wel het regt van uitswa-
ting voor den Lijnderzeepolder door dat
kanaal op de Noordzee.

De Voorritter is werkelijc, altijd een voor-
stander geweest van lozing op de Noordzee,
voor het Noordzeekanaal, en in dat opzigt
bestond immer de volmaakte eensstemmig-

-heid

heid mochten hem, den geheelen Raad en de voorwaarden van Concessie voor het Noordzeekanaal.

Het verdient allezins opmerking dat de Heer Spieltjes voortdurend het kenmerkende onderscheid niet schijnt te vatten dat de Amsterdamsche kanaalmaatschappij reeds heeft tot losing op de Noordzee, maar de toekomstige Zuiderzee polder niet.

Plaatste hij zich toch ten opzichte van deze duidelijke doch hoogst gewichtige zaak op het juiste standpunt, dan zou hij tot de overtuiging komen dat niet anders dan regeling met de Kanaal-maatschappij tot oplösing derzen aangelegenheid kan voeren! -

§14. De Heer Spieltjes meent te moeten Constaateeren dat door den Raad zijn erkend de beide volgende grondtrekken van de Proeve:

- 1: het vrijlaten van de IJselmonden, en
- 2: de goede geaardheid der inter dyken grond, en verder;
- 3: dat de Raad afaadt, het werk voor Rijksrekening uit te voeren;
- 4: dat de Voorzitter van den Raad een voorstander is van de afwatering te Wyk aan Zee;
- 5: dat door den Raad is toegegeven dat de ringvaarts ook op den vasten wal kan worden aangelegd.

De Raad merkt daaromtrent op:

- 1: dat hij werkelijk van gevoelen is dat het raadzaam is dat bij de onderwerpelyke bedijking de IJselmonden vrij blijven. (§103 van het verslag.)

2: dat hij, wat de geaardheid der in de dijken gronden betrifft, gaarne de uithoornster wil aan-nemen der aan hem medegedeelde boringen en het gedaan scheikundig onderzoek der opgeboorde grondsoorten. (§ 147.)

3: dat bij het te wachten aanmerkelijk verlies der onderneming, hij niet mag aanraden dit thans ten laste van den Staat te nemen (§ 159 g.)

4: dat de voorzitter een voorstander is van de afwatering te Wijk aan Zee, voor het Noordzee kanaal.

5: dat hij acht dat de ringvaart voor een gedeelte binnen de bestaande bedijkingen kan worden gemaakt (§ 87.)

De Raad heeft met genoegen gevoelen dat de Heer Stieltjes thans aan de hoofdbediening van den Raad, het maken van een geheel rondgaarden ringvaart, wil toegeven.

§ 15. De door den Raad noodig geoordeelde verhoging van den afsluitdijk levert volgens den Heer Stieltjes geen bewaar op van overwegend belang.

Ook de aanhechting van Schokland aan de bedijking kan volgens hem worden opgegeven.

De punten van verschil zijn beiden dus vervallen; terwijl de Raad de opgaaf van het middel blijft te gelooft zien om bij een verandering van het traject van den afsluitdijk, de aanhechting van Ulik zijn mochtelijk te maken.

§ 16. Omstrent de prioriteit van het aanboonen

der noodzakelijkheid tot vergroting van het
boven oppervlak en de plaatsing der slu-
isen aan de IJssel in stede van te Enkhuizen,
wenscht de Raad niet te twijfelen, en was
de soort der te gebruiken stoomwerkruigen
voor de droogmaking aangaat, daarover
kan later worden beslist.

§ 17. De Heer Stieljes gaat hierna alwe-
derom over tot de kwestie van de uitwa-
tering op de Noordzee en geeft verschil-
lende berekeningen op van den Hoofd-
Prospecteur Conrad en de Hoofd-Inge-
nieur Waldoop en Dirks ontrekt het
vermogen der stoomwerkruigen, welke de
Amsterdamse Kanaalmaatschappij in-
gevolge hore concessie te Schellingwou-
de moet stichten, in verband met het
waterbeheer en het geselte dat daar-
van op de Noordzee zal kunnen worden
geloosd.

De Raad gaak dese berekeningen even-
eens als de beschouwingen van den Heer
Stieljes daarover stilaanigen d' wortij,
daar zij voor de onderwerpelyke zaak
geen belang hebben, maar alleen te prozel-
ten komen bij de onderhandelingen door de
maatschappij die de Zuiderzee wil droog-
maken met de Amsterdamse Kanaal
maatschappij te voeren, over het gebruik
van het Noordzeekanaal en de Noordace-
sluizen voor afvoer van water uit den Zui-
derzeekelder.

De belangrijke gegevens over den water-
stand te ^{rijp} IJssel en Lee over de maand Octo-
ber 1868 onlangs door den Hoofd-Ingenieur
Dirks uitgegeven kunnen daartij dienst bei-

, wijzen

voisen.

"Indien de Heer Drieltjes vrouw was ge-,
bleven aan de stelling welke oveger door
hem gegeven, nu door hem wordt aange-
haald, biddende:

"Toor alles moet das des regt van uit-
loosing (w'k w'k van Lee' namelyk) ge-
uegeld sijn,"
dan rouden de bygaand verlagen vor-
mocdelyk het licht mes hebben gerien, al,
thans in den tegenwoordigen stand der
zaak nich tot vvelacellente sijn gekomen.

§18. Aan het slot van des tweede verlag wordt
even als aan das van het eerste de wijs-
schelykheid behoys om de zaak nu in
eene gemengde Commissie te bespreken.

Op het eerste verlag wordt de mening
genut dat in die Commissie enige land-
bouwers en Genie officieren zitting rouden
moeten hebben, terwijl het in het tweede
de nuttig wordt geacht daarin te
voegen belanghebbenden van Rijnland,
Schermervoor, Amstelland, Waterland
en Amsterdam, de Kanaalmaatschappij
en belanghebbenden in de droogma-
king der Lander Lee.

Evensoo wordt in den geleidenden
brief van de directie der Maatschappij
voor Grondcrediet gesproken om een op
te maken definitief project aan de be-
schouwingen eener gemengde Commissie
te onderwerpen.

De Raad verwacht van de Raad,
slagen een dergelyk gemengde Com-
missie voor een voorlopig project geen
keil voor de zaak.

Hij

Hij is van gevoelen dat zulks tot onnoedig en niet te voorzien hydoverlies en tot geen bruikbare uitkomst leidt sou.

Hij meent daarom te moeten ontraden dat door de regering zoodanige commissie wordt ingesteld.

§ 19. De directie der Maatschappij voor grondcrediet meent voorts dat, want meer de regering de zaak der droogmaking van de Gijderzee bepaald wencht te bevorderen, daartoe dan in den tegenwoordigen stand der zaak geen betere middelen kunnen worden aangewend, dan:

1° verleening eenen voorlopige concepsie die eerst bekragting vlangt, wan meer een definitief project in allen deele voltooid en goedgekeurd is, en wanneer tevens aangevoerd wordt dat over de benodigde geldmiddelen &c., schilt wordt;

2° dat het op te maken definitief project worden onderworpen aan de beschouwingen van een gemeengde commissie.

De Raad deelt in het gevoelen van de directie niet.

Hij is van voordeel dat een voorlopige concepsie niet anders kan worden verleend dan op een voorlopig plan; en wil een zoodanig, waarbij de door den Raad in zijn verslag medegedeelde bewaren zijn opgelost en waarin boven, al duidelijk wordt uiteen geroen hoe de ringvaart - dat een der gewigtigste punten van het plan is - zal worden gemaakt.

Ook mochten aan de opmaking van dat voorlopig plan noodwendig voorafgaan, onder handelingen met de Amsterdamsche Kanaal Maatschappij, omstreeks de zaak der uitwatering van den Zuiderzeepolder door het Noordzeekanaal en de sluizen te Wijk aan Zee; daar op dit beginsel, zowel het ontwerp der Proeve van den Heer Beyerinck, als de redeneringen van den Heer Spieltjes geheel berusten.

Daarentegen mochten met die Maatschappij onderhandelingen worden gevraagd over de oppervlakte welke volgens het ontwerp van den Heer Beyerinck voor de droogmaking der Zuiderzee zou worden ingenomen doch over welke dat conceptie der Kanaal Maatschappij zich uitbrekt, en waarover ook gehandeld wordt, is het schrijven van de directie der Maatschappij aan Gedeputeerde Staten van Noordholland van 20 februari 1867 N° 45, opgenomen in de bijlagen van het verslag van den Raad.

§ 20. Het onderwerp van een definitief project aan de beschouwingen eener gemengde commissie, wordt volgens den Raad een onderwerp van later zorg.

§ 21. Het bovenstaande resumerende komt de Raad tot het volgende besluit.

De opmerkingen van den Heer Spieltjes, in verband met de te verwachten lozing van het water uit het Amsterdamsche Noordzeekanaal door de Noordzee sluizen, hebben de technische bewaren door den Raad in der tijd gemaakt, niet op.

Het regt voor den zochomstigen Zuiderzee polder om door het Noordzeekanaal

op de Noordzee uitte wateren, mocht uit onderhandelingen te voeren door de Nederlandse Staatschappij voor Grondcrediets met de Amsterdamsche Kanaal Maatschappij nog worden verhogen.

Zolang dit niet is geoccurreerd, blijft de uitwatering door de Noordzeesluizen aan den toekomstigen Zuiderzee polder geheel vreemd.

Wanneer een dergelijke regeling tot stand komt, kan eerst door de Regering worden beoordeeld of zij bestaanbaar is met de eischen der voorwaarden van Concessie voor de Amsterdamsche Kanaal maatschappij.

De bedoelde onderhandelingen moeten het opmaken van een voorlopig ontwerp, onvermijdelijk voorafgaan.

De Raad is van gevoelen dat een voorlopig ontwerp, volstaande aan de in der tijd door hem gemaakte bedenkingen, moet worden ingedien voor dat een voorlopige concessie kan worden gegeven.

De behandeling van een voorlopig ontwerp is een door de Regering te benoemde gemengde commissie, verdienst geen aanbeveling.

De Raad meent te mogen aanbevelen, dat, wanneer het blyken magt, dat een schikking omtrent de afwatering van den toekomstigen ZuiderZee polder door het Noordzeekanaal op de Noordzee, tusschen de beide betrokken maatschappijen, niet tot stand mogt kunnen worden gebracht, de Regering zich dan bereid toone om mede te werken tot zoodanige

schikking

schikking te komen, als het belang van
beide partijen en dat van het algemeen
medebrengt.

De Raad
van den Watersstaat.-

(was get:) Conrad, Voorzitter.

" H. F. Fijnje

" van Gendt

" W. C. P. Baron van Reede
van Oudshoorn.

" J. Ootb. van Schonauwen.

" N. J. van der Lee.

" C. J. Bolten.

" C. Branning.

" J. R. T. Ootb.

" J. J. H. Hayward.

" J. M. F. Wellan. Secretaris.